

« zurück blättern vor »

ŻEGLUGA subst. f., ab 1661; ‘Schiffahrt, Schiffsreise, Schiffstransport’ –
‘podróż lub przewóz ludzi i towarów drogami wodnymi’: (1661) 1971 J.A.
Mor.Lut. 121 *Chcesz-li żyć z czasem i sobie z przystugą, / Ani się na głąb
wydawaj z żeglugą, / Ani się nazbyt trzymaj w lotnym biegu / Miałkiego
brzegu.* ◦ (1663) 1922 J.B.Zim.Siel. 107 *Milsza, mówią, przechadzka nad
morzem obszernym, / Żegluga przyjemniejsza przy pobrzeżu miernym.* ◦
(1691) 1907 Pot.Ogr.Fr.1 352 *Kupiec jeden, żeglugą co się bawił z młodu.* ◦
1786 Ostr.Pr.Kr. 2 274, L *Król Eduard, fundator żeglugi Angiel’kiéy.* ◦ 1953
Twórcz. 12, DOR *Tylko dwieście kilometrów Wisły wykorzystujemy dla
żeglugi.* – TR, L, SWIL, SW, DOR. ◊ **Etym:** nhd. *Segelung* subst. f.,
‘Schiffahrt, Segeln’, GRI. ◊ **Der:** *żeglugowy* adj., 1966 Exp. 281, DOR, zuerst
geb. SW; *żegluzny* adj., zuerst geb. SW.

« zurück blättern vor »